

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 9/2022-34

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovcej, zo sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., Žilinská 14, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Milan Ficek, proti postupu Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 52/2017 takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 52/2017 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Čadca **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 52/2017 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **1 500 eur**, ktoré **je** Okresný súd Čadca **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Čadca **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **460,90 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 3. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 52/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu náhradu trov konania a primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 eur ktoré odôvodňuje predovšetkým dlhodobým stavom právnej neistoty.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie začalo 9. októbra 2017 podaním žaloby o ochranu osobnosti proti sťažovateľovi. Dňa 8. novembra 2018 podal žalobca návrh na zmenu žaloby, resp. rozšírenie žaloby. Sťažovateľ vo vyjadreniach zo 4. februára 2019 a z 18. februára 2019 predostrel dôvody, pre ktoré žaloba vrátane jej doplnení nespĺňa podmienky kladené zákonom, a žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal tiež na chaotickosť a zmätočnosť rozšírenia žaloby a spochybnil dôkazy navrhované žalobcom.

3. Okresný súd uzneseniami č. k. 10 C 52/2017 z 25. marca 2019 a 19. septembra 2019 rozhodol o pripustení zmeny žaloby. Uznesením č. k. 10 C 52/2017-711 z 29. júna 2020 zastavil konanie v časti o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch v hodnote 25 000 eur. Uznesením č. k. 10 C 52/2017 z 11. januára 2022 odmietol podania žalobcu z dôvodu, že žalobca neodstránil vady podania napriek výzve súdu.

4. Sťažovateľ podal dvakrát okresnému súdu žiadosť o nariadenie termínu pojednávania a 6. augusta 2021 doručil predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti nedostal na túto sťažnosť odpoveď.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Podľa názoru sťažovateľa je zrejmé, že súd prvej inštancie v danej právnej veci konal a koná s výraznými a nedôvodnými prietahmi, hoci rozhodovanie sporov týkajúcich sa obdobných vecí patrí medzi bežnú a pomerne jednoduchú agendu súdov. Sťažovateľ zdôrazňuje, že nijakým spôsobom neprispel k neprimeranej dĺžke napadnutého konania. Napriek skutočnosti, že žalobca

zahľoval okresný súd neustále novými podaniami a návrhmi, mal podľa sťažovateľa konať obratom, sústredene a bez zbytočných priet'ahov.

6. Sťažovateľ zastáva názor, že postupom okresného súdu, ktorý konal zdlhavo a neefektívne, došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

7. Ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie uznesením č. k. II. ÚS 9/2022 z 20. januára 2022 vyzval okresný súd 27. januára 2022 na vyjadrenie a zaslanie spisu sp. zn. 10 C 52/2017.

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

8. Na výzvu ústavného súdu reagovala podpredsedníčka okresného súdu podaním č. k. 1 SprV 10/22 z 1. februára 2022, v ktorom konštatovala, že predmetná vec nepatrí svojím obsahom ku skutkovo a právne zložitým sporom. K priet'ahom v konaní prispel podľa podpredsedníčky predovšetkým samotný žalobca, ktorý podával rozsiahle, chaotické a riadne neoznačené podania. Hoci doterajší postup okresného súdu v napadnutom konaní nebol celkom bez priet'ahov, ich intenzita s prihliadnutím na všetky okolnosti konania nedosiahla podľa podpredsedníčky súdu taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

9. Podpredsedníčka súdu pripojila k svojmu vyjadreniu stanovisko zákonného sudcu a chronologický prehľad úkonov v posudzovanom konaní, z ktorého vyplýva nasledujúce:

«Žaloba bola podaná dňa 09. 10. 2017,

Dňa 08. 11. 2017 bol vyrubený súdny poplatok, ktorý bol žalobcom zaplatený dňa 03. 04. 2018,

Dňa 28. 06. 2018 bola žaloba doručená žalovanému, ktorý podal vyjadrenie k žalobe dňa 03. 07. 2018,

Vyjadrenie žalovaného bolo dňa 09. 11. 2018 doručené žalobcovi, ktorý dňa 08. 11. 2018 podal vyjadrenie - dupliku.

Dňa 26. 11. 2018 doplnil žalobca podanie zo dňa 08. 11. 2018.

Dňa 26. 11. 2018 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako „Doplnenie a rozšírenie žaloby na ochranu osobnosti“ zo dňa 08. 06. 2017,

Dňa 03. 12. 2018 podal žalobca podanie označené ako „Označenie a zaslanie dôkazov na preukázanie mojich tvrdení“, a súčasne podal rozšírenie žaloby,

Dňa 10. 12. 2018 bolo Okresnému súdu Čadca doručenie podanie žalobcu v ktorom súdu doručil „dôkazy na preukázanie jeho tvrdení“.

Dňa 18. 12. 2018 bolo súdu doručené ďalšie podanie žalobcu označené ako „Obec [REDACTED] a prísl. SŤAŽNOSŤ - ŽIADOSŤ – URGENCIA“,

Dňa 12. 11. 2018 bol nariadený termín pojednávania na deň 01. 02. 2019,

Dňa 28. 12. 2018 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako „Označenie a zaslanie dôkazov na preukázanie mojich tvrdení“,

Dňa 02. 03. 2018 bolo súdu doručené ďalšie podanie žalobcu,

Dňa 04. 01. 2019 bolo súdu doručené ďalšie podanie žalobcu,

Dňa 08. 01. 2019 doručil žalobca súdu ďalšie podanie,

Dňa 17. 01. 2019 bolo Okresnému súdu Čadca postúpenie podanie žalobcu na Krajský súd v Žiline, ide o totožné podanie žalobcu, aké bolo Okresnému súdu doručené 4. 1. 2019,

Dňa 31. 1. 2019 žalobca doručil Okresnému súdu ďalšie podanie,

Dňa 1. 2. 2019 žalobca podal na Okresnom súde Čadca rozšírenie žaloby na ochranu osobnosti a náhradu škody, v ten istý deň podal ďalšie neoznačené podanie, a taktiež podal listinné dôkazy,

Dňa 01. 02. 2019 prebehlo pojednávanie súdu. ktoré bolo odročené pre nesplnenie procesných podmienok,

Dňa 25. 03. 2019 súd uznesením rozhodol o pripustení zmeny žaloby, predmetné uznesenie bolo doručené žalobcovi dňa 11. 4. 2019. právnemu zástupcovi žalovaného dňa 26. 03. 2019,

Dňa 04. 02. 2019 bolo súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného,

Dňa 28. 03. 2019 žalobca doručil súdu ďalšie neoznačené podanie,

Dňa 01. 04. 2019 doručil žalobca na Okresný súd listinné dôkazy, a v rovnaký deň doručil návrh na vykonanie dokazovania,

Dňa 03. 04. 2019 doručil žalobca súdu ďalšie neoznačené podanie, v ten istý deň bolo súdu doručené ďalšie neoznačené podanie, a rovnako bolo súdu doručené podanie označené ako rozšírenie návrhu zo dňa 08. 06. 2017,

Dňa 09. 0. 42019 bolo súdu doručené ďalšie podanie žalobcu,

Dňa 15. 04. 2019 Okresný súd vyzval žalobcu a žalovaného aby sa vyjadrili k podaniam protistrán,

Dňa 12. 4. 2019 a 16. 4. 2019 boli súdu doručené podania žalobcu,

Dňa 16. 04. 2019 bolo súdu doručené ďalšie podanie žalobcu,

Dňa 26. 04. 2019 žalobca požiadal o odročenie pojednávania určeného na deň 26. 04. 2019,

Dňa 26. 04. 2019 súd vykonal pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom rozhodnutia o pripustení zmeny rozsudového návrhu a vyrúbenia poplatkovej povinnosti,

Dňa 29. 04. 2019 žalobca podal rozšírenie žaloby, dňa 02. 05. 2019 podal na Okresný súd totožné podanie,

Dňa 10. 05. 2019 podal žalobca ďalšie podanie, rovnako dňa 20. 05. 2019 podal žalobca ďalšie podanie,

Dňa 02. 05. 2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k rozšíreniu žaloby zo strany žalobcu,

Dňa 11. 09. 2019 žalovaný cestou právneho zástupcu požiadal súd o nariadenie termínu pojednávania,

Dňa 19. 09. 2019 súd uznesením pripustil zmenu žaloby doručenej súdu dňa predmetné uznesenie bolo doručené žalobcovi dňa 14. 10. 2019 a právnemu zástupcovi žalovaného dňa 05. 11. 2019,

Dňa 16. 10. 2019 podal žalobca ďalšie neoznačené podanie,

Dňa 14. 10. 2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k podaniu žalobcu a k návrhom na vykonanie dokazovania,

Dňa 25. 10. 2019 podal žalobca ďalšie neoznačené podanie, rovnako tak učinil dňa 29. 10. 2019,

Dňa 29. 11. 2019 súd vyrúbil žalobcovi súdny poplatok za rozšírený žalobný návrh, výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola doručená žalobcovi 09. 12. 2019, dňa 16. 12. 2019 žalobca podal ďalšie neoznačené podanie,

Dňa 20. 12. 2019 žalobca vzal späť žalobu v časti o nezaplatenie nemajetkovej ujmy,

Dňa 10. 01. 2020 doručil žalobca súdu ďalšie neoznačené podanie, 11. 01. 2020 podal žalobca ďalšie neoznačené podanie, rovnako dňa 16. 01. 2020. Ďalšie neoznačené podanie žalobcu bolo súdu doručené dňa 10. 03. 2020 a tiež 13. 03. 2020,

Dňa 29. 06. 2020 súd uznesením č. k. 10 C/52/2017 - 711 zastavil konanie v časti o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch v hodnote 25.000,- €,

Dňa 19. 10. 2020 súd vyzval žalobcu aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia uznesenia pod následkom odmietnutia podania odstránil vady podania,

Dňa 05. 11. 2020 bolo súdu doručené neoznačené podanie žalobcu,

Dňa 13. 11. 2020 žalobca podal proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 10 C/52/2017-711 sťažnosť elektronicky, ktorú dňa 18. 11. 2020 doplnil písomne,

Dňa 18. 1. 2021 sudca sťažnosť žalobcu proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky Okresného súdu Čadca č. k. 10 C/52/2017-716 zo dňa 19. 10. 2020 zamietol.

Dňa 09. 04. 2021 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako „Sťažnosť, návrh na podanie mimoriadneho opravného prostriedku - DOVOLANIA - Generálnym prokurátorom Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 10 C/52/2017-773 zo dňa 18. 01. 2021 a prísl., ako aj žiadosť o vykonanie opatrenia na odstránenie porušovania zákonov a prísl.“ v ten istý deň podal žalobca obdobné podanie,

Dňa 20. 04. 2021 podal žalobca opätovne neoznačené podanie,

Dňa 26. 04. 2021 podal žalobca ďalšie podanie - podnet na podanie mimoriadneho opravného prostriedku,

Dňa 18. 06. 2021 bol Okresnému súdu vrátený spis, ktorý bol zapožičaný Generálnej prokuratúre SR na základe žiadosti zo dňa 22. 04. 2021,

Dňa 21. 06. 2021 bolo súdu doručené ďalšie podanie žalobcu,

Dňa 29. 06. 2021 bola súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalovaného o nariadenie termínu pojednávania,

Dňa 06. 07. 2021 bolo súdu doručené ďalšie podanie žalobcu, rovnako dňa 12. 07. 2021, ďalšie podanie žalobcu bolo súdu doručené dňa 28. 07. 2021, taktiež dňa 06. 08. 2021, následne dňa 30. 08. 2021 a tiež dňa 03. 11. 2021,

Dňa 06. 08. 2021 bola súdu doručená sťažnosť na prietahy, ktorú podal právny zástupca žalovaného,

Dňa 11. 01. 2022 súd uznesením č. k. 10 C/52/2017 odmietol podania žalobcu, nakoľko žalobca neodstránil vady podania napriek tomu, že bol súdom vyzvaný na odstránenie týchto väd a bola mu poskytnutá primeraná lehota.»

10. V závere stanoviska zákonný sudca poukázal na svoju vysokú pracovnú vyťaženosť, prezentoval názor, že vplyv na konanie mala i situácia spôsobená pandemiou COVID-19 a opakovane, v krátkych časových intervaloch podávané neurčité a nekonzistentné podania žalobcu.

III.2. Replika sťažovateľa:

11. Právny zástupca sťažovateľa sa podaním z 15. februára 2022 vyjadril k stanovisku okresného súdu č. k. 1SprV 10/22 z 1. februára 2022, v ktorom predovšetkým poukázal na to, že päť rokov bol predmet konania označený ako „ochrana osobnosti“, no nakoniec sudca v uznesení z 11. januára 2022 uviedol ako predmet konania „neurčité podania“ a odmietol ich. Sťažovateľ považuje za neprípustné, aby okresný súd päť rokov vyzýval žalobcu na opravu a doplnenie jeho podaní, a je presvedčený, že uvedeným postupom došlo k prietahom. K ďalšiemu predĺženiu konania došlo podľa názoru sťažovateľa i tým, že okresný súd v uznesení z 11. januára 2022 nerozhodol o náhrade trov konania a sťažovateľ „musel podávať návrh na doplnenie predmetného rozhodnutia o uvedený výrok“.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

13. Predmetom napadnutého konania, v ktorom má sťažovateľ procesné postavenie žalovaného, bola pôvodne ochrana osobnosti. Z vyjadrení sťažovateľa, okresného súdu, ale aj z vyžiadaného spisu sp. zn. 10 C 52/2017 vyplýva, že v dôsledku opakovaných podaní žalobcu smerujúcich k zmene, resp. doplneniu samotného žalobného návrhu, okresný súd počas konania nedokázal pevne ustáliť jeho petit, preto ústavný súd na tomto mieste nemôže posudzovať skutkovú a právnu zložitosť veci. Podľa názoru ústavného súdu však nemožno akceptovať obranu okresného súdu spočívajúcu v tvrdení, že sťažovateľ opakovane a často menil a dopĺňal žalobu, a poukazuje na skutočnosť, že využitie toho procesného inštitútu stranou sporu nemôže ísť na úkor porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sťažovateľa.

14. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prietáhoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní príslušného spisového materiálu ústavný súd zistil, že sťažovateľ svojim správaním v napadnutom konaní pred okresným súdom neovplyvnil nežiaducim spôsobom jeho dĺžku.

15. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Z doterajšieho priebehu konania popísaného v bode 9 odôvodnenia tohto nálezu vyplýva, že okresný súd postupoval neefektívne, keďže sa procesne nedokázal vysporiadať s opakujúcimi sa podaniami žalobcu a konanie dospelo po viac ako štyroch rokoch do stavu, keď nebolo možné ustáliť jeho predmet, čo viedlo okresný súd k odmietnutiu podaní žalobcu. V procesnom postupe okresného súdu sa vyskytlo i obdobie viac ako šiestich mesiacov trvajúcej neodôvodnenej nečinnosti, pričom možno konštatovať, že počas celého posudzovaného konania boli medzi jednotlivými úkonmi súdu neprimerané časové odstupy, čo viedlo k spomaleniu procesného postupu.

16. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť prietahy v konaní, ústavný súd so všeobecným odkazom na svoju ustálenú judikatúru neakceptoval. Vysoká zaťaženosť sudcov či jednotlivých súdnych oddelení nemôžu byť na ťarchu strany sporu a nemajú povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie. Konštatovanie okresného súdu, že vplyv na konanie mala i situácia spôsobená pandemiou COVID-19, ktorá zasiahla aj súdnictvo a spôsobila spomalenie vybavenia jednotlivých podaní, ústavný súd považuje za natoľko všeobecné, že naň nemohol prihliadať a ani zo samotného predloženého súdneho spisu sp. zn. 10 C 52/2017 nezistil priamu súvislosť medzi mimoriadnymi opatreniami prijatými vládou Slovenskej republiky v súvislosti so zabránením šírenia ochorenia COVID-19 a prietahmi v napadnutom konaní.

17. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k názoru, že nečinnosťou, ale predovšetkým neefektívnym a nesústreďeným postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 52/2017 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva

sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku rozhodnutia).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

18. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

19. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa, svojou nečinnosťou vo veci konal.

20. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov, pretože ku dňu prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené (bod 2 výroku rozhodnutia).

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal.

23. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

24. Sťažovateľ si v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 eur vzhľadom na „dlhodobý stav právnej neistoty“.

25. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Vzhľadom na konštatované zbytočné prieskany, neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu, berúc do úvahy všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd, majúci na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 1 500 eur sťažovateľovi za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku rozhodnutia).

27. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplataenia.

IV. Trovy konania

28. Sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním právnym zástupcom.

29. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2020, ktorá bola 1 087 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2021. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2021 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 181,17 eur. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 10,87 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 192,04 eur za jeden úkon uskutočnený v roku 2021, t. j. za dva úkony 384,08 eur. Pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby – vyjadrenie k stanovisku okresného súdu z 15. februára 2022, ústavný súd konštatuje, že neobsahuje nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti, ktoré mu nie sú známe, preto odmenu za uvedený úkon nepriznal. Keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, uvedená suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešnému sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 460,90 eur (bod 4 výroku rozhodnutia).

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu